

୭ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୨୪ ଖୁତବା ଜ୍ଞାମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ ମୁବାରକ, ଜୟଲାମାବାଦ ଚିଲପୋର୍ଡ୍

ଖଦକ ଯୁଦ୍ଧ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୀବନୀର (ସଂକଷିପ୍ତ) ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ଅଶ୍ରଦ୍ଧୁ ଅଳକ୍ଷା ଇଲାହା ଇଲକ୍ଷାହୁ ଓହଦଦୁ ଲାଶରିକା ଲହୁ ଓଅଶ୍ରଦ୍ଧୁ ଅନ୍ତା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ ଅନ୍ତାବାଦ୍ ଫଂଡକ୍ଷୁବିଲ୍ଲା ହିମିନଶ୍ ଟେତା ନିରରଜିମ୍ । ବିସମିଲ୍ଲା ହିରରହେମା ନିରରହିମ୍ । ଅଳହମଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ରବବିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ଅରରହମା ନିରରହିମ୍ । ମାଲିକି ସ୍ଥୋମିଦିନ୍ । ଇସାକା ନାବୁଦୁ ଓ ଇସାକା ନସତକିନ୍ । ଇହ୍ଦିନସ୍ ସିରାତଲ୍ ମୁସତକିମ୍ ସିରାତଲ୍ ଲଜିନା ଅନଥମତା ଅଲୋହିମ୍ ଗେରିଲ୍ ମଗ୍ଯୁବି ଆଲୋହିମ୍ ଓଲଦ୍ଦାଲକିନ୍ ।

ତଶ୍ଚହୁଦ, ତଉଜ୍ ଓ ସୁରାୟ ପାତିହା ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନ୍ତରଥ୍ୱ କହିଲେ; ଆଜି ମୁଁ ଖଦକ ଯୁଦ୍ଧ ଅଥବା ଯାହାକୁ ଏହ୍ୟାବ ଯୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି, ତାହାର ଚର୍ଚା କରିବ । ଯାହାକି ୫ ହିଜରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ୨୨୩ ମସିହା ଫେବୃଆରୀ, ମାର୍ଚ୍ ମାସରେ ସଂଘଟିତ ହୋଇଥିଲା । ତତ୍ପଣ୍ଠାତ ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନ୍ତରଥ୍ୱ ସୁରେ ଅହ୍ୟାବର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୧୦ ରୁ ୨୭୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବୃତ୍ତି କଲେ ଏବଂ ତାହାର ଅନୁବାଦ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ । ସେଥୁଅନ୍ତେ ହୁଜୁରଥ୍ୱ ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧର ଏପରି ନାମକରଣର କାରଣ ଓ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କହିଲେ; ଏହାକୁ ଖଦକ ଯୁଦ୍ଧ ଏଥୁସକାଶେ କୁହାଯାଏ କାରଣ ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆରବର ଚିରାଚରିତ (ପ୍ରାଚୀନ) ପ୍ରଥା ବିପରୀତ ମୁସଲମାନମାନେ ପ୍ରଥମ ଥର ଗର୍ଭ ଖନନ କରି (ମଦିନା) ସହରର ସୁରକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଏହିପରି ଏହାକୁ ଏହ୍ୟାବ ଯୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି ଏବଂ ପବିତ୍ର କୁରାନୀନ ଏହାକୁ ଏହି ନାମରେ ଅଭିହିତ କରିଛି ।

ଶବ୍ଦ ଏହ୍ୟାବ ଅସଲରେ ହିମବର ବହୁବଚନ । ଯାହାର ଅର୍ଥ ଦଳ ବା ଗୋଷ୍ଠୀକୁ କୁହାଯାଏ । ଯେହେତୁ ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆରବର ବିଭିନ୍ନ ଦଳ ଓ ଜାତି ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ମୁସଲମାନମଙ୍କ ଉପରେ ଚଢ଼ାଉ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ଅହ୍ୟାବ ଯୁଦ୍ଧ କୁହାଯାଏ ।

ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ସଙ୍ଗଠିତ ହେବାର କାରଣ ଏହା ଥିଲା ଯେ, ରବିଉଲ ଆୟତ ମାସ ୪ହିଜରୀରେ ଯହୁଦି କବିଲା ବନ୍ଦୁ ନଜୀର ନିଜ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଭଙ୍ଗ, ବିଦ୍ରୋହ, ଉପଦ୍ରବ ଓ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପରି ଜଗନ୍ୟ ଷଢ଼ିଯନ୍ତି କରିବା ଅପରାଧରେ ମଦିନାରୁ ବହିଷ୍କୃତ ହୋଇଥିଲେ । ମଦିନାରୁ ଯାଇ ସେମାନେ ଝୋବର ଅଞ୍ଚଳରେ ବସନ୍ତ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଘଟଣାକୁ ମାତ୍ର ୪ମାସ ଅତିବାହିତ ହୋଇଥିବ ଯେ, ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା ଓ ଗୁପ୍ତ ଷଢ଼ିଯନ୍ତି କରି ସେମାନେ ହୁଜୁରଥ୍ୱ ଓ ମୁସଲମାନମଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଙ୍କର ଯୋଜନା (ପ୍ରସ୍ତୁତ) କରିଥିଲେ । ଅତେବ ସେମାନଙ୍କ ସରଦାର ହୁୟି ବିନ୍ ଅଖତବ ନିଜ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହିତ ମଙ୍କୁ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲା ଏବଂ ସେଠାରେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ଓ କୁରୋରୀଶର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରମୁଖ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କଲା ତଥା ମୁସଲମାନମଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ୦୧ରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ିଲା । ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଲା କି ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ଆମେ ସମସ୍ତେ ମିଳିତ ଭାବରେ ମୁସଲମାନମଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ସଙ୍ଗେ କରିବା । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ଯହୁଦି ସରଦାରମାନଙ୍କ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସାଗତ ଜଣାଇଲା ଏବଂ କହିଲା; ତୁମେମାନେ ନିଜ ଗୃହକୁ ଆସିଛ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ଅତିପ୍ରିୟ ଯେ, ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମର ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ।

କୁରେଶ ସହିତ ପାରଷ୍ପରିକ ସନ୍ଧି ପରେ ଯହୁଦିମାନଙ୍କ ଏହି ଦଳଟି ଅନ୍ୟ କବିଲାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ସେମାନେ ବନ୍ଦୁ ଗତପାନ୍ (କବିଲା) ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଏହି କବିଲା ମଧ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୀଷଣ ଶତ୍ରୁତା ରଖିଥିଲା । ଯହୁଦିମାନେ ତାଙ୍କୁ ନିଜ କଥାରେ ରାଜି କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ବ୍ୟତୀତ ଖୋବରୁ ଅମଳ ହେଉଥିବା ଏକ ବର୍ଷର ଖଜୁରୀ କୋଳି ଦେବାର ପ୍ରତିଶୃତି ଦେଲେ ।

ବନ୍ଦୁ ଗତପାନ୍ ସେମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ନିଷ୍ଠାତି କଲା ଏବଂ ନିଜ ପକ୍ଷରୁ ଗହଜାର ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ ପ୍ରେରଣା କରିବାର ଜମାନତ୍ ଦେଲା । ସେଥିଆନ୍ତେ ଯହୁଦିମାନଙ୍କ ଉକ୍ତ ଦଳଟି ବନ୍ଦୁ ସୁଲୋମ୍ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ଯେ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ମନସ୍ତ୍ଵ କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ସେ ଅସଫଳ ରହିଥିଲା ଯେତେବେଳେ ତାହାକୁ ଏତେ ବଡ଼ ଧରଣର ଆକ୍ରମଣ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଝାତ ହେଲା, ସେମାନେ ଅତି ଆନନ୍ଦର ସହ ରାଜି ହୋଇଗଲେ । ଏହିପରି ବନ୍ଦୁ ପୁଜାରାଃ ନିଜ ସରଦାର ଅଛୟନାର ଅଧିକାରେ ହୁଲୁର ସଂଖ୍ୟା ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଲା । ଅଛୟନା ଏଥନିମନ୍ତ୍ରେ ନିଜ ମିତ୍ର କବିଲା ବନ୍ଦୁ ଅସଦକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେଲା, ଏପରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲେ । ଏହିପରି ଆଉ କେତେକ କବିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଯହୁଦିମାନଙ୍କ ଏହି ଏକଜୁଟ ହେବାରେ ଭାଗ ନେଇଥିଲେ । ଏହି ସମସ୍ତ ଦଳ ସମ୍ମହ ନିଜ ବିରତା, ରଣ କୌଶଳ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରବିଶତାରେ ସମଗ୍ର ଆରବରେ ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧ ଥିଲେ ।

ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଣୀର ଅହେମଦ ସାହେବ କୁହନ୍ତି; ଯେହେତୁ ଯହୁଦିମାନେ ଅତି ଚତୁର ଓ ବିଚକ୍ଷଣ ବୁଦ୍ଧିଜ୍ଞାନର ଅଧ୍ୟକାରୀ ଥିଲେ । ତେଣୁ ଏପରି ଷଡ଼ୟନ୍ତ କରିବାରେ ସେମାନେ ଧୂରନ୍ଧର ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସିକା ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରୟାସ ସଫଳ ହେଲା ଏବଂ ଆରବର କବିଲା ସମ୍ମହ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ (ସତକୁ ସତ) ରଣକ୍ଷେତ୍ର ଅଭିମୁଖେ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । ହଜରତ ମୁସଲେହ ମନ୍ଦିରରେ ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ କୁହନ୍ତି; ଖୋବର ଆରବର ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ଦୁର୍ଗମ୍ବଳୀ (ସହର) ଥିଲା । ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ବନ୍ଦୁ ନଜିର ଦଳ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆରବୀମାନଙ୍କୁ (ଭାଷଣ ଦ୍ୱାରା) ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲା ।

ଏକଦୀର୍ଘ କାଳୀନ (ଯୁଦ୍ଧ) ପ୍ରସ୍ତୁତି ପରେ ଆରବର ସମସ୍ତ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ କବିଲା ସମ୍ମହ ଏକ ସାଧାରଣ ଏକତା (ମେଣ୍ଡ)ର ଭିତ୍ତିପ୍ରାପନ କଲେ । ଏହି ଏକତାରେ ମକ୍କା ଓ ତାହାର ଆଖପାଖର କବିଲା ସମ୍ମହ ସାମିଲ ଥିଲେ ଏବଂ ନଜଦି ଓ ମଦିନାର ଉତ୍ତର ପ୍ରାନ୍ତରେ ବସବାସ କରୁଥିବା କବିଲା ଏବଂ ଯହୁଦିମାନେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ରହିଥିଲେ । ସେ ସମସ୍ତ କବିଲା ସମ୍ମହ ମିଳିତ ଭାବରେ ମଦିନା ଉପରେ ଚଢ଼ିଉ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ବଳିଷ୍ଠ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ।

ମକ୍କାରୁ କୁରେଶ ୪ହଜାର ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ ସାଥରେ ନେଇ ବାହାରିଲେ, ଯାହାର ନେତୃତ୍ବ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ କରୁଥିଲା । ଆରୋହଣକାରୀଙ୍କ ଅଧ୍ୟନାୟକ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଓଲିଦ୍ ହାତ ମୁଠାରେ ରହିଥିଲା । ବନ୍ଦୁ ସୁଲୋମ୍ ର ୩୦୦ ଜଣ ସୈନିକ ଆସି କୁରେଶ ସହିତ ମିଳିତ ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାରୀ ସୁଫିୟାନ୍ ବିନ୍ ଅବଦେ ଶାମସ କରୁଥିଲା । ବନ୍ଦୁ ଅସଦର ନେତୃତ୍ବ ତଳହା ବିନ୍ ଖୁଏଲଦ୍ କରୁଥିଲା । ବନ୍ଦୁ ପୁଜାରାଃ ର ଏକ ହଜାର ସୈନିକ ଅଛୟନାର ଅଧିକାରେ ବାହାରିଲେ । ବନ୍ଦୁ ଅଶ୍ଵଜୀଃ ଓ ବନ୍ଦୁ ମୁରରାଃର ଚାରି ଚାରି ଶହ ସୈନିକ ବାହାରିଥିଲେ । ବନ୍ଦୁ ଗତପାନ୍ କବିଲାରୁ ଗହଜାର ସୈନିକ ଆସିବାର ପ୍ରତିଶୃତି ଥିଲା ଏବଂ

ଯହୁଦିମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଦୁଇ ହଜାର ସୁରକ୍ଷା ବାହିନୀ ସଂରକ୍ଷିତ (ଗଛିତ) ରହିଥିଲା । ଏପରି ଏ ସମସ୍ତ କବିଲାର ସାମ୍ନ୍ତିକ ସଂଖ୍ୟା ପାଖାପାଖ୍ୟ ୧୦ ହଜାର ଏବଂ ଆଉ କେତେକ ବର୍ଣ୍ଣନାନୁଯାୟୀ ୨୪ ହଜାର ଥିବାର ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ଏସମସ୍ତଙ୍କର ଅଧିକତା ଅବୁ ସୁପିଯାନ୍ ବିନ୍ ହରବ କରୁଥିଲା । ଏହା ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଆରବରେ ଘଟିଥିବା ଯୁଦ୍ଧ ଲାଭିବାରେ ସର୍ବବୃଦ୍ଧତ ସୈନାଶ୍ୟା ଥିଲା ।

ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମଦ ସାହେବ କୁହନ୍ତି; ଯଦି ଉକ୍ତ ସୈନ୍ୟଦଳ ୧୦ ହଜାର ଭିତରେ ଥିବାକୁ ସଠିକ୍ ବୋଲି ମଣିଯାଏ ତଥାପି ମଧ୍ୟ ସେହି ଯୁଗାନୁଯାୟୀ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ଏତେ ଅଧିକ ଥିଲା ଯେ, ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାହା ପୂର୍ବରୁ ଆରବର ଗୋଷ୍ଠୀ ସଂଘର୍ଷରେ କେବେ କଦାପି ଏପରି ବହୁଳ ମାତ୍ରାରେ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧରେ ସେନା ବାହିନୀ ସାମିଲ ହୋଇ ନଥିଲେ । ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ସରଞ୍ଜାମ ମଧ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ନିକଟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଓ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ମାତ୍ରାରେ ରହିଥିଲା । ଉକ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଦଳଟି ସାମାଜିକ ମାତ୍ର ୫ହିଜରା ଅର୍ଥାତ୍ ୨୨୩ ମସିହା ଫେବୃଆରୀ, ମାର୍ଚ୍‌ ମାସରେ ମଦିନା ଆଡ଼କୁ ଆଗସର ହୋଇଥିଲା ।

ହଜରତ ମୁସଲେହ ମଉଦର^୧ କୁହନ୍ତି; ବିଭିନ୍ନ ଲାଭିବାରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ କିଏ ଉକ୍ତ ସୈନ୍ୟଦଳର ସଂଖ୍ୟା ୧୦ହଜାର ତ କିଏ ୨୪ହଜାର ଥିବାର ଆକଳନ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବୋଧ ହେଉଛି ୨୪ହଜାର ବର୍ଣ୍ଣନାଟି ଅଧିକ ଠିକ୍ । କିଛି ନୁହେଁ ତ ଉକ୍ତ ସୈନ୍ୟଦଳର ସଂଖ୍ୟା ୧୮ରୁ ୨୦ହଜାର ନିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବ । ମଦିନା ଏକ ନିରାଟ ମଫସଲି ଅଞ୍ଚଳ ଥିଲା, ଉକ୍ତ ମଫସଲ ବିରୋଧରେ ସମଗ୍ର ଆରବର ଚଢାଇ କରିବା ଏକ ସାମାନ୍ୟ କଥା ଆଦୋଁ ନଥିଲା । ମଦିନାର ଜନସଂଖ୍ୟା ଯେଉଁଥିରେ ଆବାଳ ବୃଦ୍ଧବନ୍ଦିତା ସାମିଲ କରିଦେଲେ କେବଳ ନାହଜାର ହୋଇପାରିବ । ସେମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷର ସେନା ୨୦ରୁ ୨୪ହଜାର ପାଖାପାଖ୍ୟ ରହିଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ସଭିଏଁ ବୀର ଯୋଦ୍ଧା ଥିଲେ ।

ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର^୨ କହିଲେ; ଯେତେବେଳେ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଖବର ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସାହୀନ୍ ପ୍ରାୟ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ କି (ମଦିନା ଚର୍ତ୍ତୁପାର୍ଶ୍ଵରେ) ଗର୍ଭ ଖନନ କରାଯାଉ । ଏହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, ହୁଜୁର ସାହୀନ୍ ଗୁପ୍ତଚର ମଧ୍ୟ ଏସମସ୍ତ ସୂଚନା ଆଣିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହି ନଥିଲେ । ଚର୍ତ୍ତୁପାର୍ଶ୍ଵରୁ ହୁଜୁର ସାହୀନ୍ ସାହାବାଦିକାରୀଙ୍କ ମିଳୁଥିଲା ।

କୁରୋଶ ଓ ଯହୁଦିଙ୍କର ଏହି ଭୟକ୍ରମ ଶତ୍ରୁଯନ୍ତର ମଦିନାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ହୁଜୁର^୩ ସାହାବାଦିକାରୀଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁର କୁଟନୀଟି ଓ ଚକ୍ରାନ୍ତ ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଗତ କଲେ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କଲେ କି ଆମେ ମଦିନା ବାହାରକୁ ଯାଇ ଶତ୍ରୁର ମୁକାବିଲା କରିବା ଅଥବା ମଦିନାରେ ରହି ଏତଳି ବିଶାଳ ସେନାର ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା । ବର୍ଣ୍ଣନାନୁଯାୟୀ ହଜରତ ସଲମାନ^୪ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ପାରସ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କ ପ୍ରତିରୋଧ ନକରି ପାରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଗର୍ଭ ଖୋଲି ଦେଉଥିଲେ । ଏହି ରାଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପସଦ ଆସିଲା ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^୫ ମଦିନାରେ ରହି ଶତ୍ରୁର ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ଓ (ମଦିନା ଚର୍ତ୍ତୁପାର୍ଶ୍ଵରେ) ଗର୍ଭ ଖନନ କରିବାର ଆଦେଶ ଦେଲେ । ଜୀବନୀର କେତେକ ପୁଷ୍ଟକରେ ଏହି ଗର୍ଭ ଖନନ କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହଜରତ ସଲମାନ^୬ ପରାମର୍ଶ ଦେବା ଯୋଗୁଁ ନଥିଲା ବରଂ ଅଲ୍ଲାହତାଳା ଏଶାବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠମାନୀଙ୍କୁ ତାହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । କାରଣ ଆରବାଦିକାରୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହି ଶୈଳୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନୃତ୍ୟ ଥିଲା ।

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ମିଳୁଅଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ଉକ୍ତ ଗର୍ଭ ଅତିକ୍ରମ

କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ରହିଲେ । ସେତେବେଳେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ହୁଜୁର ସଂଖ୍ୟା ଏକ ପତ୍ର ଲେଖିଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଲାତ୍ ଓ ଉଜ୍ଜା ଆଦିର ନାମ ନେଇ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲା ଯେ, ଗର୍ଭ ଖନନ କରି ତୁମେମାନେ ଆମ ମୁକାବିଲା କରିବାରୁ ବିରତ ରହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛ । ଏହା ଉତ୍ତରରେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦସଂଖ୍ୟା ଅବୁ ସୁଫିୟାନଙ୍କୁ ଲେଖିଥିଲେ, ତୁମ ପତ୍ର ମିଳିଲା । ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ସର୍ବଦା ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗର୍ବ ଓ ଅହଂକାରରେ ପତିତ ରହିଛ ଏବଂ ଏ ଯେଉଁ ବିଶାଳ ସେନା ବାହିନୀ ସାଥରେ ନେଇ ମଦିନା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ଉଦ୍ୟମ କରିଛ ଏବଂ ଏପରି ତୁମେ ଆମ ଚିହ୍ନବର୍ଣ୍ଣ ମିଟେଇ ଦେବାର ସଙ୍କଳ କରିଛ ତେବେ ଜାଣି ରଖ, ଏହା ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ଆଦେଶ ଯେ ସେ ତୁମର ଏହି କୁସ୍ତି ଯୋଜନା ମଧ୍ୟରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଏପରି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଦେବେ ଯେ, ତୁମେ ଲାତ୍ ଓ ଉଜ୍ଜାର ନାମ ଭୁଲିଯିବ । ତୁମେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଛ ଯେ, ଗର୍ଭ ଖନନର ଏହି ସୁତ୍ର ମୋତେ କିଏ ବତାଇଲେ ତେବେ ଜାଣିନିଆ ଯେ, ଏହା ସେହି ପରାକ୍ରମୀ ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ ଶିଶୁବାଣୀ ଯୋଗେ ବତାଇଛନ୍ତି । ଶୁଣ ! ପରିଶାମ ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରଭୁ ଆମକୁ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

ମହାମହିମ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ କହିଲେ; ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସଂଖ୍ୟା ଏହି ପତ୍ରରୁ ସ୍ଵଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ, ସମ୍ବଦ୍ଧ ହଜରତ ସଲମାନସଂଖ୍ୟା ଏହି ରାଏ ଦେଇଥିବେ କିନ୍ତୁ ତଦନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୁଜୁରସଂଖ୍ୟା ଶିଶୁବାଣୀ ଆଧାରରେ କରିଥିବେ ।

ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଆସନ୍ତାରେ ମଧ୍ୟ ଅବ୍ୟାହତ ରହିବ । ସେଥିଥେତେ ମହାମାନ୍ୟ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ପାକିଷ୍ତାନର ସଙ୍କଟାପର୍ଣ୍ଣ ପରିସ୍ଥିତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଦୁଆ କରିବାକୁ ଆହ୍ଵାନ ଦେଇ କହିଲେ; ସମ୍ପ୍ରତି ପାକିଷ୍ତାନର ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବିଶେଷ ଦୁଆ କରିବେ । ପାକିଷ୍ତାନର ଅହେମଦିମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପାଇଁ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଦାନଦକ୍ଷିଣା କରିବା ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ କରନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାହତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସୁରକ୍ଷା ବଳ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ରଖନ୍ତୁ, ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ ଓ ଖଳ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ କବଳରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତୁ ତଥା ଦୁର୍ଜନ ଲୋକମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଫେରାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଜଗତର ସର୍ବାଙ୍ଗୀଣ ଉନ୍ନତି ସକାଶେ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରିବେ । ଅଲ୍ଲାହତାଲା ସଂସାରବାସୀଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ଵଙ୍କାଳୀ ଓ ବିଦ୍ରୋହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗତିବିଧିରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

ଅଲ୍ହମଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନହମଦୁହୁ ଓ ନସତକନୁହୁ ଓନସତଗର୍ଭିରୁହୁ ଓନୁମିନୁ ବିହି ଓନତେକକଲୁ ଅଲ୍ଲେହି ଓ ନତନୁବିଲ୍ଲା ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନ୍ତପୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସନ୍ତେଷାତି ଆମାଲିନା ମର୍ତ୍ତ୍ଵ ସୁହଦିହିଲ୍ଲା ଫଳାମୁଦିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓମର୍ତ୍ତ୍ଵ ଯୁଜନ୍ଲିଲହୁ ଫଳା ହାଦିସା ଲହୁ ଓନଶହଦୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲିଲ୍ଲାହୁ ଓନଶହଦୁ ଅନ୍ତା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍ଦହୁ ଓରସୁଲୁହୁ । ଇବାଦଲ୍ଲାହି ରହମକୁମୁଲ୍ଲାହା ଇନ୍ଦ୍ରନ୍ଦ୍ରନ୍ଦ୍ରାହା ସାମୁରୁବିଲ୍ ଅଦଳେ ଓଲ୍ ଇହସାନି ଓଲତାଇକିଲ କୁରବା ଓସନ୍ଦାହା ଅନିଲ୍ ଫର୍ଦଶାଇ ଓଲ୍ ମୁନ୍କରି ଓଲ୍ ବଗଲ୍ ସୁଲଦୁକୁମ ଲଅଲକକୁମ ତଜକ୍ କରୁନ୍ ଉପକୁରୁଲ୍ଲାହା ସୁଯକୁରୁକୁମ ଓଦତହୁ ସୁସତିବି ଲକୁମ ଓଲ୍ସିକରୁଲ୍ଲାହି ଅକ୍ବର ।

